

Usmernenia k používaniu vnútorných modelov

Úvod

- 1.1. V súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1094/2010 z 24. novembra 2010 (ďalej len „nariadenie o EIOPA“)¹ orgán EIOPA vydáva usmernenia určené orgánom dohľadu a poisťovniam alebo zaistovniam k používaniu vnútorných modelov pri uplatňovaní smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II)², najmä jej článkov 112, 113, 115, 116, 120 až 126 a 231, ako je ďalej rozpracované v hlave I kapitole VI a v hlave II kapitole II vykonávacích opatrení³. V týchto usmerneniach sa zohľadňujú aj vykonávacie technické predpisy orgánu EIOPA o schvaľovacích procesoch vnútorných modelov a o postupe spoločného rozhodovania o vnútorných modeloch skupiny⁴.
- 1.2. Cieľom usmernení orgánu EIOPA k používaniu vnútorných modelov je poskytnúť usmernenia o tom, čo by orgány dohľadu a poisťovne alebo zaistovne mali zvážiť, aby orgány dohľadu mohli schváliť a dať ďalší súhlas s používaním vnútorného modelu pre výpočet kapitálovej požiadavky na solventnosť a aby poisťovne alebo zaistovne mohli používať vnútorný model pre výpočet svojej kapitálovej požiadavky na solventnosť v súlade s požiadavkami smernice Solventnosť II, ako sa podrobnejšie špecifikuje vo vykonávacích opatreniach.
- 1.3. Usmernenia majú za cieľ aj zintenzívniť zblížovanie postupov dohľadu, pokiaľ ide o posudzovanie vnútorných modelov. V prípade vnútorných modelov pre skupiny je potrebné, aby orgány dohľadu medzi sebou primerane komunikovali v rámci kolégií, pričom sa to týka najmä zapojených orgánov dohľadu.
- 1.4. Tieto usmernenia sú určené pre orgány dohľadu podľa smernice Solventnosť II.
- 1.5. Všetky usmernenia platia, ak nie je výslovne uvedené inak, na použitie:
 - vnútorného modelu, úplného alebo čiastočného, predloženého na prijatie rozhodnutia o použití alebo v súčasnosti používaného na výpočet kapitálovej požiadavky na solventnosť poisťovne alebo zaistovne;
 - vnútorného modelu, úplného alebo čiastočného, podľa vymedzenia uvedeného ďalej, predloženého na prijatie rozhodnutia o použití alebo v súčasnosti používaného na výpočet kapitálovej požiadavky na solventnosť.
- 1.6. Tieto usmernenia sa uplatňujú od 1. apríla 2015.
- 1.7. Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:
 - *vnútorný model/vnútorné modely pre skupinu alebo pre skupiny* je potrebné chápať ako vnútorný model, v ktorého prípade sa žiada o jeho použitie len na výpočet konsolidovanej kapitálovej požiadavky na

¹ Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 48 – 83.

² Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1 – 155.

³ Ú. v. EÚ L 12, 17.01.2015, s. 1 – 797.

⁴ <https://eiopa.europa.eu/Pages/Supervision/Insurance/draft-implementing-technical-standards-on-the-supervisory-approval-processes-for-solvency-ii.aspx>

solventnosť skupiny (podľa článku 230 smernice Solventnosť II), ale aj ako vnútorný model, v ktorého prípade sa žiada o jeho použitie na výpočet konsolidovanej kapitálovej požiadavky na solventnosť skupiny, ako aj kapitálovej požiadavky na solventnosť minimálne jednej prepojenej poisťovne zahrnutej do rozsahu tohto vnútorného modelu na výpočet konsolidovanej kapitálovej požiadavky na solventnosť skupiny (označovaný v usmerneniach ako vnútorný model skupiny podľa článku 231 smernice Solventnosť II);

- koncepcia *bohatosti prognóz rozdelenia pravdepodobnosti* sa určuje najmä podľa týchto dvoch kritérií: rozsahu znalostí poisťovne alebo zaistovne o rizikovom profile odrážajúcom sa v súbore udalostí, ktorý je základom prognózy rozdelenia pravdepodobnosti, a schopnosti zvolenej metódy výpočtu premeniť tieto informácie na rozdelenie peňažných hodnôt, čo súvisia so zmenami v základných vlastných zdrojoch. Koncepciu bohatosti nemožno zredukovať na podrobnosť znázornenia prognózy rozdelenia pravdepodobnosti, lebo aj prognóza vo forme spojitej funkcie môže byť nedostatočne bohatá;
- *referenčnú mieru rizika* je potrebné chápať ako hodnotu v riziku (Value at Risk) základných vlastných zdrojov s 99,5 % hladinou zodpovednosti v časovom horizonte jedného roku, ako je stanovené v článku 101 ods. 3 smernice Solventnosť II;
- *analyticky uzavreté vzorce* je potrebné chápať ako priame matematické vzorce, ktoré prepájajú mieru rizika vybratú poisťovňou alebo zaistovňou s referenčnou mierou vymedzenou v predchádzajúcej zarážke;
- $t = 0$ je potrebné chápať ako dátum, ku ktorému poisťovňa alebo zaistovňa realizuje výpočet kapitálovej požiadavky na solventnosť podľa svojho vnútorného modelu;
- $t = 1$ je potrebné chápať ako jeden rok po dátume, ku ktorému poisťovňa alebo zaistovňa realizuje výpočet kapitálovej požiadavky na solventnosť podľa svojho vnútorného modelu.

Kapitola 1: Aplikácia

Usmernenie 1 - Pred-aplikačný proces

1.8. Orgány dohľadu by mali zvážiť zavedenie pred-aplikačného procesu s cieľom vypracovať stanovisko k tomu, do akej miery je poisťovňa alebo zaistovňa pripravená predložiť žiadosť podľa smernice Solventnosť II o použitie vnútorného modelu na výpočet kapitálovej požiadavky na solventnosť a splniť požiadavky na vnútorné modely stanovené v tejto smernici.

Usmernenie 2 – Informácie, ktoré sa majú predložiť v žiadosti podľa článku 231 smernice Solventnosť II o použitie vnútorných modelov skupiny

1.9. V prípade žiadosti podľa článku 231 smernice Solventnosť II o použitie vnútorného modelu skupiny by žiadateľ mal za každú prepojenú poisťovňu alebo zaistovňu, ktorá žiada o použitie vnútorného modelu skupiny na výpočet svojej kapitálovej požiadavky na solventnosť, priložiť informácie uvedené v článku 2 vykonávacích technických predpisov EIOPA o procesoch schvaľovania vnútorných modelov charakteristických pre túto prepojenú poisťovňu alebo zaistovňu, pokiaľ sa tieto informácie už nenachádzajú v dokumentoch predložených zúčastnenou poisťovňou alebo zaistovňou.

1.10. Žiadateľ by mal tiež vysvetliť za každú prepojenú poisťovňu alebo zaistovňu uvedenú v žiadosti o použitie vnútorného modelu skupiny na výpočet kapitálovej požiadavky na solventnosť, do akej miery zložky vnútorného modelu skupiny, ktoré sú potrebné pre výpočet kapitálovej požiadavky na solventnosť prepojenej poisťovne alebo zaistovne, vypracúva, vykonáva alebo validuje inú prepojenú poisťovňu alebo zaistovňu zo skupiny.

Usmernenie 3 – Požiadavka o ďalšie informácie v prípade žiadosti o použitie vnútorných modelov pre skupiny

1.11. V prípade žiadosti o použitie vnútorného modelu pre skupinu treba požiadavku o ďalšie informácie od prepojenej poisťovne alebo zaistovne zo strany orgánov dohľadu zapojených do posudzovania žiadosti vymedzených v článku 343 ods. 2 vykonávacích opatrení, ktoré vykonávajú dohľad nad touto poisťovňou alebo zaistovňou, podať najprv orgánu dohľadu nad skupinou. Orgán dohľadu nad skupinou by mal postúpiť túto požiadavku prepojenej poisťovni alebo zaistovni alebo orgánu dohľadu zapojenému do posudzovania žiadosti požadujúcemu informácie poskytnúť relevantné dokumenty, ak už boli orgánu dohľadu nad skupinou poskytnuté.

1.12. V prípade žiadosti o použitie vnútorného modelu skupiny podľa článku 231 smernice Solventnosť II každý príslušný orgán dohľadu vymedzený v článku 347 ods. 3 vykonávacích opatrení by mal mať možnosť priamo požiadať prepojenú poisťovňu alebo zaistovňu, nad ktorou vykonáva dohľad, o ďalšie informácie, aby mohol posúdiť súlad vnútorného modelu skupiny s požiadavkami na vnútorné modely s ohľadom na kapitálovú požiadavku na solventnosť tejto prepojenej poisťovni alebo zaistovni. Tento príslušný orgán

dohľadu by mal v takom prípade hneď informovať orgán dohľadu nad skupinou o takejto požiadavke o informácie.

Usmernenie 4 – Plán na rozšírenie rozsahu žiadosti o použitie vnútorných modelov pre skupiny

- 1.13. V prípade žiadosti o použitie vnútorného modelu pre skupinu by mal žiadateľ v rámci odôvodnenia rozsahu vnútorného modelu opísaného v článku 343 ods. 5 a v článku 347 ods. 6 vykonávacích opatrení v žiadosti opísať prípadný úmysel rozšíriť v budúcnosti rozsah vnútorného modelu, aby bolo možné na účely výpočtu kapitálovej požiadavky na solventnosť skupiny zahrnúť akékoľvek prepojené poisťovne alebo zaistovne patriace do rozsahu dohľadu nad skupinou, ktoré však nie sú podľa súčasnej žiadosti zahrnuté do rozsahu vnútorného modelu na výpočet kapitálovej požiadavky na solventnosť skupiny.
- 1.14. V prípade žiadosti o použitie vnútorného modelu skupiny podľa článku 231 smernice Solventnosť II by mal žiadateľ v rámci odôvodnenia rozsahu vnútorného modelu opísať aj prípadný úmysel rozšíriť v budúcnosti rozsah vnútorného modelu, aby bolo možné zahrnúť výpočet kapitálovej požiadavky na solventnosť akejkoľvek prepojenej poisťovne alebo zaistovne, ktorá nie je zahrnutá do rozsahu aktuálnej žiadosti o výpočet jeho kapitálovej požiadavky na solventnosť s vnútorným modelom skupiny.

Usmernenie 5 – Technické špecifikácie v prípade žiadosti podľa článku 231 smernice Solventnosť II o použitie vnútorných modelov skupiny

- 1.15. V prípade žiadosti podľa článku 231 smernice Solventnosť II o použitie vnútorného modelu skupiny by žiadateľ mal v žiadosti otvorene vyhlásiť, do akej miery sa technické špecifikácie vnútorného modelu skupiny môžu líšiť, ak sa vnútorný model používa na výpočet kapitálovej požiadavky na solventnosť skupiny a na výpočet kapitálovej požiadavky na solventnosť prepojených poisťovní alebo zaistovní vrátane:
- a) posudzovania vnútroskupinových transakcií na účely výpočtu kapitálovej požiadavky na solventnosť prepojených poisťovní alebo zaistovní a v prípade potreby aj kapitálovej požiadavky na solventnosť skupiny;
 - b) zoznamu parametrov v rámci vnútorného modelu, ktoré môžu byť stanovené odlišne pre rôzne výpočty vykonávané pomocou vnútorného modelu skupiny, na účely výpočtu kapitálovej požiadavky na solventnosť skupiny a výpočtu individuálnych kapitálových požiadaviek na solventnosť;
a
 - c) opisu rizík charakteristických pre skupinu relevantného len pri výpočte kapitálovej požiadavky na solventnosť skupiny.

Kapitola 2: Zmeny modelu

Usmernenie 6 – Rozsah koncepcie pre zmeny modelu

- 1.16. Poistovňa alebo zaistovňa by pri zavádzaní koncepcie na vykonávanie zmien v modeli mala zabezpečiť, aby táto koncepcia pokrývala všetky relevantné zdroje zmien, ktoré môžu ovplyvniť jej kapitálovú požiadavku na solventnosť, a to minimálne tieto zmeny:
- a) v systéme správy a riadenia poisťovne alebo zaistovne;
 - b) v oblasti súladu poisťovne alebo zaistovne s požiadavkami na používanie vnútorného modelu;
 - c) vo vhodnosti technických špecifikácií vnútorného modelu poisťovne alebo zaistovne; a
 - d) v rizikovom profile poisťovne alebo zaistovne.
- 1.17. Poistovňa alebo zaistovňa by mala tiež zabezpečiť, aby sa v koncepcii pre zmenu modelu:
- a) výslovne uviedlo, kedy sa zmena vnútorného modelu bude považovať za väčšiu a menšiu a kedy sa kombinácia menších zmien bude považovať za väčšiu zmenu;
 - b) stanovili požiadavky na správu a riadenie v súvislosti so zmenami vnútorného modelu vrátane interného schvaľovania, oznamovania, dokumentovania a validácie zmien.
- 1.18. Poisťovne alebo zaistovne by nemali kryť zaradenie nových prvkov, ako je zahrnutie dodatočných rizík alebo zložiek činnosti v rámci zmien vnútorného modelu podľa koncepcie pre zmenu vnútorného modelu. Zaradenie nových prvkov do vnútorného modelu by sa malo podrobiť schváleniu orgánom dohľadu podľa postupu opísaného v článku 7 vykonávacích technických predpisov o procesoch schvaľovania vnútorných modelov.
- 1.19. Poisťovne alebo zaistovne by mali zohľadniť aktualizáciu parametrov vnútorného modelu ako potenciálny zdroj zmien vnútorného modelu.

Usmernenie 7 – Vymedzenie väčšej zmeny

- 1.20. Hoci kvantitatívny vplyv zmeny modelu na kapitálovú požiadavku na solventnosť alebo na jednotlivé zložky kapitálovej požiadavky na solventnosť môže byť jedným z ukazovateľov, ktoré sa poisťovňa alebo zaistovňa rozhodne použiť na identifikovanie väčších zmien, poisťovňa alebo zaistovňa by mala vypracovať a využívať niekoľko ďalších kvalitatívnych a kvantitatívnych ukazovateľov na vymedzenie väčšej zmeny.

Usmernenie 8 – Ohlasovanie menších a väčších zmien ako kombinácie menších zmien

- 1.21. Poistovne alebo zaistovne by mali nahlasovať menšie zmeny vnútorného modelu orgánom dohľadu štvrťročne alebo častejšie, ak je to potrebné. Menšie zmeny vnútorného modelu by sa mali oznamovať prostredníctvom súhrnnej správy, v ktorej by sa mali opísať kvantitatívne a kvalitatívne vplyvy zmien, ako aj približné kumulatívne kvantitatívne a kvalitatívne účinky zmien na schválený vnútorný model.
- 1.22. Poistovňa alebo zaistovňa by mala najnovší vnútorný model schválený orgánmi dohľadu použiť ako referenciu pre vyhodnotenie, či sa kombinácia menších zmien považuje za väčšiu zmenu, pokiaľ nebolo s orgánmi dohľadu dohodnuté inak.

Usmernenie 9 – Konceptia zmeny modelu pre vnútorné modely skupiny podľa článku 231 smernice Solventnosť II

- 1.23. V prípade vnútorného modelu skupiny podľa článku 231 smernice Solventnosť II zúčastnená poistovňa alebo zaistovňa a prepojené poistovne alebo zaistovne podávajúce žiadosť o použitie vnútorného modelu skupiny na výpočet ich individuálnej kapitálovej požiadavky na solventnosť by mali vypracovať jednu koncepciu zmeny modelu.
- 1.24. Zúčastnená poistovňa alebo zaistovňa a prepojené poistovne alebo zaistovne podávajúce žiadosť o použitie vnútorného modelu skupiny na výpočet ich individuálnej kapitálovej požiadavky na solventnosť by mali zabezpečiť, aby koncepcia zmeny modelu obsahovala špecifikáciu väčších a menších zmien, pokiaľ ide o skupinu, ako aj o každú prepojenú poistovňu alebo zaistovňu uvedenú v žiadosti o použitie vnútorného modelu skupiny na výpočet ich individuálnej kapitálovej požiadavky na solventnosť.
- 1.25. Zúčastnená poistovňa alebo zaistovňa a prepojené poistovne alebo zaistovne podávajúce žiadosť o použitie vnútorného modelu skupiny na výpočet ich individuálnej kapitálovej požiadavky na solventnosť by mali zabezpečiť, aby bola každá zmena, ktorá je väčšia v prípade prepojenej poistovne alebo zaistovne uvedenej v žiadosti, zaradená ako väčšia zmena v rámci koncepcie.

Usmernenie 10 – Rozšírenie používania a rozšírenie rozsahu vnútorného modelu skupiny podľa článku 231 smernice Solventnosť II

- 1.26. Žiadateľ by mal predložiť orgánu dohľadu nad skupinou tieto rozšírenia vnútorného modelu skupiny podľa rovnakého postupu ako v prípade väčšej zmeny vnútorného modelu, ako sa uvádza v článku 7 vykonávacích technických predpisov EIOPA o procesoch schvaľovania vnútorných modelov:
 - a) rozšírenie na vypočítanie kapitálovej požiadavky na solventnosť prepojenej poistovne alebo zaistovne v súčasnosti zahrnutej v rozsahu vnútorného modelu skupiny na výpočet kapitálovej požiadavky na solventnosť skupiny,

ktorý však v súčasnosti na výpočet svojej kapitálovej požiadavky na solventnosť nepoužíva vnútorný model skupiny;

- b) rozšírenie na pokrytie nových prvkov na úrovni skupiny; a
- c) rozšírenie na pokrytie nových prvkov na úrovni prepojenej poisťovne alebo zaistovne, ktorá v súčasnosti používa vnútorný model skupiny na výpočet svojej kapitálovej požiadavky na solventnosť, vrátane rozšírenia súvisiaceho s prvkami, ktoré sa už používajú na úrovni skupiny alebo iných prepojených poisťovní alebo zaistovní.

Kapitola 3: Kontrola používania

Usmernenie 11 – Stimul na zlepšenie kvality vnútorného modelu

1.27. Poisťovňa alebo zaistovňa by mala zabezpečiť, aby sa vnútorný model vo svojom systéme riadenia rizík a rozhodovacích procesoch používal takým spôsobom, aby sa stimulovalo zvýšenie kvality samotného vnútorného modelu.

Usmernenie 12 – Kontrola používania a zmeny vnútorného modelu

1.28. Počas procesu zvyšovania kvality vnútorného modelu, ak väčšiu zmenu interne schválil správny orgán, riadiaci orgán alebo kontrolný orgán, by poisťovňa alebo zaistovňa mala vedieť preukázať súlad s kontrolou používania so zreteľom na:

- a) odlišné zložky kontroly používania;
- b) odlišné spôsoby použitia ich systému správy a riadenia.

1.29. Poisťovňa alebo zaistovňa by mala monitorovať a vedieť preukázať, že každé omeškanie medzi určením potreby zmeny vnútorného modelu a skutočným vykonaním zmeny je primerané. V prípade žiadosti o väčšiu zmenu počas obdobia schvaľovania by poisťovňa alebo zaistovňa mala zabezpečiť, aby použitie vnútorného modelu v jej procese rozhodovania bolo primerané.

Usmernenie 13 – Pochopenie vnútorného modelu

1.30. Poisťovňa alebo zaistovňa by mala zvážiť rozdielne prístupy na zabezpečenie pochopenia vnútorného modelu zo strany správneho orgánu, riadiaceho orgánu alebo kontrolného orgánu, ako aj zo strany relevantných používateľov vnútorného modelu v rozhodovacom procese.

1.31. S cieľom posúdiť ich pochopenie vnútorného modelu by mali orgány dohľadu zvážiť využitie pohovorov s osobami zo správneho orgánu, riadiaceho orgánu alebo kontrolného orgánu a s osobami, ktoré skutočne riadia poisťovňu alebo zaistovňu.

1.32. Orgány dohľadu by mali zvážiť aj preskúmanie dokumentácie zápisníc zo zasadnutí rady alebo príslušných rozhodovacích orgánov s cieľom posúdiť, ako poisťovňa alebo zaistovňa plní požiadavky kontroly používania.

Usmernenie 14 – Podpora rozhodovacieho procesu

- 1.33. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zabezpečiť, aby sa vnútorný model použil v rozhodovacom procese, a mala by to byť schopná preukázať.
- 1.34. Najmä ak sa vypočítava pomyselná kapitálová požiadavka na solventnosť pre oddelene spravovaný fond, by poistovňa alebo zaistovňa mala dodržať článok 81 vykonávacích opatrení a vysvetliť, ako zabezpečuje konzistentnosť medzi týmito výstupmi podľa požiadaviek článku 223 vykonávacích opatrení.

Usmernenie 15 – Osobitosti kontroly používania v prípade vnútorných modelov skupiny podľa článku 231 smernice Solventnosť II

- 1.35. Zúčastnená poistovňa alebo zaistovňa a prepojené poistovne alebo zaistovne podávajúce žiadosť o použitie vnútorného modelu skupiny podľa článku 231 smernice Solventnosť II na výpočet ich individuálnej kapitálovej požiadavky na solventnosť by mali spolupracovať, aby zabezpečili, že konštrukcia vnútorného modelu bude v súlade s ich činnosťou. Mali by poskytnúť dôkazy poskytované prostredníctvom správy a riadenia vnútorného modelu o tom, že:
- a) individuálna kapitálová požiadavka na solventnosť sa vypočítava s frekvenciou stanovenou v článku 102 smernice Solventnosť II a vždy vtedy, keď to vyžaduje rozhodovací proces;
 - b) môžu navrhovať zmeny vnútorného modelu skupiny, a to najmä pre zložky pre ne závažné alebo po zmene v ich rizikovom profile a so zohľadnením prostredia, v ktorom poistovňa alebo zaistovňa pôsobí;
 - c) prepojené poistovne alebo zaistovne dostatočne chápu vnútorný model, a to jeho časti, ktoré sa týkajú rizík danej poistovne alebo zaistovne.
- 1.36. Poistovne alebo zaistovne podávajúce žiadosť o používanie vnútorného modelu skupiny na výpočet svojej kapitálovej požiadavky na solventnosť by mali zabezpečiť, že konštrukcia vnútorného modelu bude v súlade s ich činnosťou a systémom riadenia rizík, vrátane vytvárania výstupov na úrovni skupiny a na úrovni prepojenej poistovne alebo zaistovne, ktoré sú dostatočne podrobné na to, aby umožnili vnútornému modelu skupiny zohrávať dostatočne významnú úlohu v ich rozhodovacích procesoch.

Kapitola 4: Stanovenie predpokladov a odborné posúdenie

Usmernenie 16 – Významnosť pri stanovení predpokladov

- 1.37. Poistovňa alebo zaistovňa by mala stanoviť súbor predpokladov a využiť odborné posúdenie, a to najmä na základe zohľadnenia významnosti vplyvu používania predpokladov s ohľadom na nasledujúce usmernenia o stanovení predpokladov a odbornom posúdení.
- 1.38. Poistovňa alebo zaistovňa by mala posúdiť významnosť, pričom zohľadní kvantitatívne aj kvalitatívne ukazovatele a posúdi podmienky mimoriadnych strát. Poistovňa alebo zaistovňa by mala celkovo vyhodnotiť zohľadnené ukazovatele.

Usmernenie 17 – Správa a riadenie pri stanovení predpokladov

- 1.39. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zabezpečiť, aby sa stanovenie predpokladov, a najmä využívanie odborného posúdenia, uskutočňovalo podľa validovaného a zdokumentovaného procesu.
- 1.40. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zabezpečiť, že odvedenie predpokladov a ich používanie je jednotné v čase a v celej poisťovni alebo zaistovni a že budú vhodné na určený účel.
- 1.41. Poistovňa alebo zaistovňa by mala odsúhlasiť predpoklady na úrovniach dostatočnej seniority podľa ich významnosti, pre najvýznamnejšie predpoklady, a to až do úrovne (vrátane) správneho orgánu, riadiaceho orgánu alebo kontrolného orgánu.

Usmernenie 18 – Komunikácia a neistota pri stanovení predpokladov

- 1.42. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zaistiť, aby procesy v oblasti predpokladov, a najmä v oblasti využívania odborného posúdenia pri výbere týchto predpokladov, boli osobitne zamerané na zmierňovanie rizika nepochopenia alebo nedostatočného oznamovania medzi všetkými rôznymi úlohami súvisiacimi s týmito predpokladmi.
- 1.43. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zaviesť proces formálnej a dokumentovanej spätnej väzby medzi poskytovateľmi a používateľmi významných odborných posúdení a z nich vyplývajúcich predpokladov.
- 1.44. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zabezpečiť transparentnosť neistoty predpokladov, ako aj súvisiacej odchýlky, v záverečných výsledkoch.

Usmernenie 19 – Dokumentácia pri stanovení predpokladov

- 1.45. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zdokumentovať proces stanovovania predpokladov, a najmä využívanie odborného posúdenia, tak, aby bol tento proces transparentný.
- 1.46. Poistovňa alebo zaistovňa by mala začleniť do dokumentácie výsledné predpoklady a ich významnosť, zapojených odborníkov, určené použitie a obdobie platnosti.
- 1.47. Poistovňa alebo zaistovňa by mala začleniť odôvodnenie stanoviska vrátane použitej informačnej základne na úrovni podrobností potrebnej na dosiahnutie transparentnosti predpokladov aj procesu, ako aj kritérií rozhodovania použitých na výber predpokladov a vylúčenie ostatných alternatív.
- 1.48. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zabezpečiť, aby používatelia významných predpokladov dostávali jasné a úplné písomné informácie o týchto predpokladoch.

Usmernenie 20 – Validácia stanovenia predpokladov

- 1.49. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zabezpečiť validáciu procesu výberu predpokladov a používania odborného posúdenia.
- 1.50. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zabezpečiť zdokumentovanie procesu a nástrojov validácie predpokladov, a najmä použitia odborného posúdenia.
- 1.51. Poistovňa alebo zaistovňa by mala sledovať zmeny významných predpokladov na základe nových informácií a analyzovať a vysvetliť tieto zmeny a odchýlky realizácií od významných predpokladov.
- 1.52. Poistovňa alebo zaistovňa v prípade realizovateľnosti a vhodnosti by mala použiť iné validačné nástroje, ako je stresové testovanie a testovanie citlivosti.
- 1.53. Poistovňa alebo zaistovňa by na základe nezávislého interného alebo externého odborného posudku mala preskúmať vybrané predpoklady.
- 1.54. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zistiť výskyt okolností, za ktorých sa predpoklady považujú za nepravdivé.

Kapitola 5: Metodický súlad

Usmernenie 21 – Kontrolné body súladu

- 1.55. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zabezpečiť súlad medzi metódami použitými na výpočet prognózy rozdelenia pravdepodobnosti a metódami použitými na ocenenie aktív a pasív v súvahe na účely solventnosti.
- 1.56. Poistovňa alebo zaistovňa by mala skontrolovať súlad v týchto krokoch výpočtu prognózy rozdelenia pravdepodobnosti, ak sú relevantné pre zvažovanú časť modelu:
 - a) súlad prechodu z oceňovania aktív a pasív v súvahe na účely solventnosti na vnútorný model na účely výpočtov kapitálových požiadaviek na solventnosť;
 - b) súlad ocenenia aktív a pasív vo vnútornom modeli v deň ocenenia s ocenením aktív a pasív v súvahe na účely solventnosti;
 - c) súlad projekcie rizikových faktorov a ich vplyvu na prognózy peňažnej hodnoty s predpokladmi rizikových faktorov použitých na ocenenie aktív a pasív v súvahe na účely solventnosti;
 - d) súlad precenenia aktív a pasív na konci obdobia s ocenením aktív a pasív v súvahe na účely solventnosti.

Usmernenie 22 – Aspekty súladu

1.57. Poistovňa alebo zaistovňa by pri posudzovaní súladu mala zohľadniť aspoň tieto aspekty:

- a) súlad poistno-matematických a štatistických techník použitých pri oceňovaní aktív a pasív v súvahe na účely solventnosti a pri výpočte prognózy rozdelenia pravdepodobnosti;
- b) súlad údajov a parametrov použitých ako vstup pre príslušné výpočty;
- c) súlad predpokladov príslušných výpočtov, najmä predpokladov týkajúcich sa finančných záruk a zmluvných opcií, budúcich opatrení manažmentu a očakávaných budúcich dobrovoľných plnení.

Usmernenie 23 – Posúdenie súladu

1.58. Poistovňa alebo zaistovňa by vždy, keď je to možné a primerané, mala vykonávať pravidelné kvantitatívne posúdenia súladu.

1.59. Poistovňa alebo zaistovňa by vo svojom posúdení súladu mala:

- a) identifikovať a zdokumentovať všetky odchýlky medzi výpočtom prognózy rozdelenia pravdepodobnosti a ocenením aktív a pasív v súvahe na účely solventnosti;
- b) posúdiť vplyv odchýlok, a to samostatne aj v kombinácii;
- c) odôvodniť, že odchýlky nemajú za následok nesúlad medzi výpočtom prognózy rozdelenia pravdepodobnosti a ocenením aktív a pasív v súvahe na účely solventnosti.

Kapitola 6: Prognóza rozdelenia pravdepodobnosti

Usmernenie 24 – Znalosť rizikového profilu

1.60. Na zaistenie úplnosti súboru udalostí prognóz rozdelenia pravdepodobnosti, ktoré sú základom vnútorného modelu, by poistovňa alebo zaistovňa mala zaviesť procesy, ktoré jej umožnia zachovať dostatočné a aktuálne znalosti o jej rizikovom profile.

1.61. Poistovňa alebo zaistovňa by mala usilovať najmä o zachovanie znalosti rizikových faktorov a ďalších faktorov, ktorými sa vysvetľuje správanie sa premennej, ktorá je základom prognózy rozdelenia pravdepodobnosti, aby mohla prognóza rozdelenia pravdepodobnosti odrážať všetky relevantné vlastnosti rizikového profilu.

Usmernenie 25 – Bohatosť prognózy rozdelenia pravdepodobnosti

1.62. Pri posudzovaní vhodnosti poistno-matematických a štatistických techník použitých na výpočet prognózy rozdelenia pravdepodobnosti [článok 229 vykonávacích opatrení] poistovňa alebo zaistovňa mala zvážiť možnosti týchto techník spracovať znalosti o rizikovom profile ako dôležitom kritériu.

- 1.63. Poistovňa alebo zaistovňa by mala vybrať techniky na získanie prognózy rozdelenia pravdepodobnosti, ktorá bude dostatočne bohatá na to, aby zachytila všetky relevantné vlastnosti rizikového profilu poisťovne alebo zaistovne podľa článku 229 písm. e) vykonávacích opatrení a podporila rozhodovací proces podľa článku 226 vykonávacích opatrení.
- 1.64. Poistovňa alebo zaistovňa by podľa článku 229 písm. g) vykonávacích opatrení a v rámci svojho metodického posúdenia mala zvážiť spoľahlivosť nepriaznivých kvantilov vyplývajúcich z prognózy rozdelenia pravdepodobnosti.

Usmernenie 26 – Posúdenie bohatosti prognózy rozdelenia pravdepodobnosti

- 1.65. Orgány dohľadu by na účely vypracovania stanoviska podľa usmernenia 25 mali zohľadniť aspoň:
- a) rizikový profil poisťovne alebo zaistovne a mieru, do akej sa rizikový profil odráža v prognóze rozdelenia pravdepodobnosti;
 - b) súčasný pokrok v poistno-matematickej vede a všeobecne akceptované trhové postupy (článok 229 písm. a) vykonávacích opatrení);
 - c) vzhľadom na úroveň bohatosti prognózy rozdelenia pravdepodobnosti všetky opatrenia, ktoré zavedie poisťovňa alebo zaistovňa s cieľom zabezpečiť súlad so všetkými testami vnútorného modelu a normami stanovenými v článkoch 120 až 126 smernice Solventnosť II;
 - d) pre konkrétne zvažované riziko, spôsob interakcie vybraných techník a prognózy rozdelenia pravdepodobnosti získanej poisťovňou alebo zaistovňou s inými rizikami v rozsahu vnútorného modelu, pokiaľ ide o úroveň bohatosti prognózy rozdelenia pravdepodobnosti (článok 232 vykonávacích opatrení);
 - e) povahu, rozsah a zložitosť zvažovaného rizika, ako je stanovené v článku 29 ods. 3 smernice Solventnosť II.

Usmernenie 27 – Obohatenie prognóz rozdelenia pravdepodobnosti

- 1.66. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zabezpečiť, aby jej snaha o vytvorenie bohatej prognózy rozdelenia pravdepodobnosti neoslabila spoľahlivosť odhadu nepriaznivých kvantilov vyplývajúcich z prognózy rozdelenia pravdepodobnosti.
- 1.67. Poistovňa alebo zaistovňa by sa mala postarať, aby sa do prognózy rozdelenia pravdepodobnosti nezavádzala nepodložená bohatosť, ktorá nemá opodstatnenie v pôvodnej znalosti jej rizikového profilu (pozri aj usmernenie 24).
- 1.68. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zabezpečiť, aby metodika využívaná na obohatenie prognózy rozdelenia pravdepodobnosti bola v súlade so štatistickými normami kvality, pokiaľ ide o metódy, predpoklady a údaje (články 229, 230 a 231 vykonávacích opatrení). Ak sa v rámci týchto techník využíva aj odborné posúdenie, poisťovňa alebo zaistovňa by mala zohľadniť príslušné usmernenia o stanovení predpokladov a odbornom posúdení.

Kapitola 7: Kalibrácia – aproximácie

Usmernenie 28 – Znalosť aproximácií za podmienok mimoriadnych strát

- 1.69. Ak poisťovňa alebo zaistovňa používa aproximácie namiesto toho, aby priamo použil referenčnú mieru rizika, poisťovňa alebo zaistovňa by podľa svojho rizikového profilu mala testovať a odôvodniť spoľahlivosť výstupu týchto aproximácií v čase a za podmienok mimoriadnych strát.
- 1.70. Najmä keď poisťovňa alebo zaistovňa používa analyticky uzavretý vzorec na opätovnú kalibráciu svojej kapitálovej požiadavky z vnútornej miery rizika na referenčnú, poisťovňa alebo zaistovňa by mala preukázať, že predpoklady vzorca sú realistické a platné aj za podmienok mimoriadnych strát.

Usmernenie 29 – Použitie inej podkladovej premennej

- 1.71. Poisťovňa alebo zaistovňa v prípade, že na odvodenie hodnoty základných vlastných zdrojov na výpočet kapitálovej požiadavky na solventnosť používa obmenu podkladovej premennej odlišnú od základných vlastných zdrojov, preukáže:
- a) že je schopná zosúladiť rozdiel medzi základnými vlastnými zdrojmi a podkladovou premennou pri $t = 0$;
 - b) že rozumie rozdielu medzi základnými vlastnými zdrojmi a podkladovou premennou v každej situácii až do $t = 1$ vrátane, najmä za podmienok mimoriadnych strát, podľa rizikového profilu poisťovne alebo zaistovne.

Usmernenie 30 – Opatrenia manažmentu, ak sa používa obdobie dlhšie ako jeden rok

- 1.72. Poisťovňa alebo zaistovňa pri výbere časového obdobia dlhšieho ako jeden rok vo svojom vnútornom modeli by mala zohľadniť opatrenia manažmentu v súvislosti s výpočtom kapitálovej požiadavky na solventnosť a zabezpečiť, aby takéto opatrenia manažmentu mali vplyv na súvahu na účely solventnosti v období medzi $t = 0$ a $t = 1$.

Kapitola 8: Pridelenie ziskov a strát

Usmernenie 31 – Vymedzenie ziskov a strát

- 1.73. Poisťovňa alebo zaistovňa by mala zohľadňovať zmeny ziskov a strát za príslušné obdobie v:
- a) základných vlastných zdrojoch; alebo
 - b) iných peňažných hodnotách použitých vo vnútornom modeli na určenie zmien v základných vlastných zdrojoch, ako je skutočná zmena v zdrojoch ekonomického kapitálu.

Na tento účel pridelenie zisku a straty by nemalo obsahovať pohyby pripísateľné zvýšeniu dodatkových vlastných zdrojov, splateniu alebo spätnému odkúpeniu týchto zdrojov a rozdeleniu vlastných zdrojov.

- 1.74. Ak poisťovňa alebo zaistovňa použije vo svojom vnútornom modeli premennú inú než základné vlastné zdroje, mala by použiť túto premennú na účely pridelenia ziskov a strát.
- 1.75. Poisťovne alebo zaistovňa by prostredníctvom pridelenia ziskov a strát mal identifikovať súvislosť zmien v rizikových faktoroch s pohybom premennej, ktorá je základom prognózy rozdelenia pravdepodobnosti.

Kapitola 9: Validácia

Usmernenie 32 – Konceptia validácie a správa o validácii

- 1.76. Poisťovňa alebo zaistovňa by mala zaviesť, vykonať a dodržiavať písomnú koncepciu validácie, v ktorej sa stanovujú aspoň:
 - a) procesy a metódy na validáciu vnútorného modelu a ich účel;
 - b) frekvencia pravidelnej validácie každej časti vnútorného modelu a okolnosti, za ktorých sa požaduje dodatočná validácia;
 - c) osoby zodpovedné za jednotlivé úlohy vo validácii; a
 - d) postup, ktorý sa musí dodržať v prípade, ak sa v procese validácie modelu zistia problémy so spoľahlivosťou vnútorného modelu, a rozhodovací proces na riešenie týchto záležitostí.
- 1.77. Poisťovňa alebo zaistovňa by v správe o validácii mala zdokumentovať výsledky validácie, ako aj výsledné závery a dôsledky vyplývajúce z analýzy validácie.
- 1.78. Poisťovňa alebo zaistovňa by mala do tejto správy zahrnúť odkaz na súbory údajov validácie, ako sa uvádza v usmernení 42, ako aj podpisy hlavných účastníkov tohto procesu.

Usmernenie 33 – Rozsah a účel procesu validácie

- 1.79. Poisťovňa alebo zaistovňa by pri špecifikovaní účelu validácie mala jednoznačne stanoviť osobitný účel validácie pre každú časť vnútorného modelu.
- 1.80. Poisťovňa alebo zaistovňa by do rozsahu validácie mala začleniť kvalitatívne aj kvantitatívne aspekty vnútorného modelu.
- 1.81. Poisťovňa alebo zaistovňa by pri zvažovaní rozsahu validácie okrem validácie rôznych častí vnútorného modelu mala zväžiť aj validáciu celého modelu a osobitne vhodnosť vypočítanej prognózy rozdelenia pravdepodobnosti s cieľom zabezpečiť, aby nebola úroveň regulátorneho kapitálu skreslená.

Usmernenie 34 – Významnosť v procese validácie

- 1.82. Poistovňa alebo zaistovňa by pri používaní významnosti v rozhodovaní o intenzite validačných činností mala zvážiť významnosť validovanej časti vnútorného modelu.
- 1.83. Poistovňa alebo zaistovňa by pri rozhodovaní o vhodnej validácii mala zvážiť významnosť častí vnútorného modelu, a to nielen samostatne, ale aj v kombinácii.
- 1.84. Poistovňa alebo zaistovňa by pri určovaní významnosti v súvislosti s validáciou mala zvážiť testovanie citlivosti.

Usmernenie 35 – Kvalita procesu validácie

- 1.85. Poistovňa alebo zaistovňa by mala stanoviť všetky známe obmedzenia súčasného procesu validácie.
- 1.86. Ak existujú obmedzenia validácie častí, na ktoré sa vzťahuje proces validácie, poistovňa alebo zaistovňa by si ich mala uvedomovať a mala by ich zdokumentovať.
- 1.87. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zabezpečiť, aby sa pri posudzovaní kvality procesu validácie explicitne stanovili okolnosti, za ktorých je validácia neúčinná.

Usmernenie 36 – Správa a riadenie procesu validácie

- 1.88. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zaviesť vhodnú správu a riadenie do procesu oznamovania výsledkov validácie, ktorú vykonáva.
- 1.89. Poistovňa alebo zaistovňa by mala vytvárať a interne oznamovať celkové stanovisko na základe zistení procesu validácie.
- 1.90. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zaviesť vopred vymedzené kritériá s cieľom určiť, či sa požaduje postúpenie výsledkov alebo čiastočných výsledkov validácie v rámci daného poistovne alebo zaistovne.
- 1.91. Poistovňa alebo zaistovňa by mala jednoznačne vymedziť spôsob postúpenia tak, aby sa zachovala nezávislosť procesu validácie od vývoja a prevádzky vnútorného modelu.

Usmernenie 37 – Úlohy v procese validácie

- 1.92. Ak sa na konkrétnych úlohách procesu validácie podieľajú aj iné strany než funkcia riadenia rizík, poistovňa alebo zaistovňa by mala zabezpečiť, aby funkcia riadenia rizík plnila svoje celkové povinnosti stanovené v článku 44 smernice Solventnosť II a článku 269 ods. 2 písm. a) vykonávacích opatrení, vrátane povinnosti zabezpečiť dokončenie rôznych úloh v rámci procesu validácie.
- 1.93. Poistovňa alebo zaistovňa by mala formálne vysvetliť úlohu každej strany vo vymedzenom procese validácie.

Usmernenie 38 – Nezávislosť procesu validácie

- 1.94. Poistovňa alebo zaistovňa by mala preukázať, ako jej funkcia riadenia rizík s cieľom poskytnúť objektívne testovanie vnútorného modelu zabezpečuje nezávislosť procesu validácie od vývoja a prevádzky modelu. Funkcia riadenia rizík poisťovne alebo zaistovne by mala zabezpečiť, aby validačné úlohy boli stanovené a aby sa plnili tak, že budú vytvárať a zachovávať nezávislosť procesu validácie, ako sa uvádza v článku 241 ods. 2 vykonávacích opatrení.
- 1.95. Poistovňa alebo zaistovňa by mala rozhodnúť o tom, ktoré strany budú plniť úlohy súvisiace s procesom validácie, pričom zohľadní povahu, rozsah a zložitosť rizík, ktorým táto poisťovňa alebo zaistovňa čelí, funkciu a schopnosti zainteresovaných osôb a spôsob, akým poisťovňa alebo zaistovňa zabezpečuje nezávislosť procesu validácie.

Usmernenie 39 – Osobitosti validácie v prípade vnútorných modelov skupiny podľa článku 231 smernice Solventnosť II

- 1.96. Zúčastnená poisťovňa alebo zaistovňa a prepojené poisťovne alebo zaistovne uvedené v žiadosti o používanie vnútorného modelu skupiny podľa článku 231 smernice Solventnosť II na výpočet ich kapitálovej požiadavky na solventnosť by mali zaviesť jednotnú koncepciu validácie s cieľom pokryť proces validácie na úrovni skupiny, ako aj na individuálnej úrovni.
- 1.97. Zúčastnená poisťovňa alebo zaistovňa a prepojené poisťovne alebo zaistovne by mali naplánovať proces validácie vnútorného modelu v kontexte výpočtu konsolidovanej kapitálovej požiadavky na solventnosť skupiny, ako aj kapitálovej požiadavky na solventnosť prepojených poisťovní alebo zaistovní uvedených v žiadosti o používanie vnútorného modelu skupiny. Zúčastnená poisťovňa alebo zaistovňa a prepojené poisťovne alebo zaistovne by mali výslovne uviesť tento zreteľ v koncepcii validácie zavedenej pre vnútorný model skupiny.

Usmernenie 40 – Používanie nástrojov validácie

- 1.98. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zvážiť použitie kvantitatívnych alebo kvalitatívnych nástrojov validácie popri nástrojoch uvedených v článku 242 vykonávacích opatrení.
- 1.99. Poistovňa alebo zaistovňa by mala porozumieť nástrojom validácie, ktoré používa, a vybrať vhodný súbor nástrojov validácie tak, aby sa zabezpečil účinný proces validácie. Poistovňa alebo zaistovňa by pri výbere nástrojov validácie mala zvážiť aspoň tieto charakteristiky:
- a) vlastnosti a obmedzenia nástrojov validácie;
 - b) povahu: nástroje validácie môžu byť kvalitatívne, kvantitatívne alebo kombinácia oboch;
 - c) požadovanú znalosť: rozsah požadovanej znalosti osôb vykonávajúcich validáciu;

- d) požadované informácie: možné obmedzenia objemu alebo typu informácií dostupných pre externú alebo internú validáciu;
- e) validačný cyklus: nástroje validácie relevantné pre pokrytie každého kľúčového predpokladu realizovaného v rôznych fázach vnútorného modelu od jeho vývoja až k používaniu a prevádzke.

1.100. Poistovňa alebo zaistovňa by v správe o validácii mala zdokumentovať, ktoré časti vnútorného modelu sa budú validovať jednotlivými nástrojmi validácie, a prečo sú tieto nástroje validácie vhodné na konkrétny účel, a to minimálne opísaním:

- a) významnosti časti modelu, ktorá sa validuje;
- b) úrovne, na ktorej sa nástroj použije, a to od individuálnych rizík, modelovaných blokov, portfólia, zložky činnosti až po agregované výsledky;
- c) účelu tejto úlohy validácie;
- d) očakávaného výsledku validácie.

Usmernenie 41 – Stresové testy a analýza scenára

1.101. Poistovňa alebo zaistovňa by mala používať stresové testy a analýzu scenára ako súčasť validácie vnútorného modelu.

1.102. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zabezpečiť, aby použité stresové testy a analýza scenára pokryli relevantné riziká a aby sa nepretržite monitorovali.

Usmernenie 42 – Súbory údajov validácie

1.103. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zabezpečiť, aby vybrané údaje a odborné posúdenie použité v procese validácie účinne umožňovali validáciu vnútorného modelu za najrôznejších okolností, ktoré sa vyskytli v minulosti, alebo sa môžu vyskytnúť v budúcnosti.

Kapitola 10: Dokumentácia

Usmernenie 43 – Postupy kontroly dokumentácie

1.104. Na to, aby poistovňa alebo zaistovňa zabezpečila neustálu kvalitu dokumentácie podľa článku 243 ods. 3 vykonávacích opatrení, mala by zaviesť aspoň:

- a) efektívny postup kontroly pre dokumentáciu vnútorného modelu;
- b) postup kontroly verzií dokumentácie vnútorného modelu;
- c) jednoznačný systém odkazovania na dokumentáciu vnútorného modelu, ktorý by mal byť použitý v súpise dokumentácie požadovanom v článku 244 písm. a) vykonávacích opatrení.

Usmernenie 44 – Dokumentovanie metodík

1.105. Poistovňa alebo zaistovňa by mala vypracovať dokumentáciu, ktorá bude dostatočne podrobná na zabezpečenie dôkladného pochopenia metodík a techník používaných vo vnútornom modeli a bude obsahovať minimálne:

- a) základné predpoklady;
- b) použiteľnosť týchto predpokladov vzhľadom na rizikový profil poisťovne alebo zaistovne;
- c) akékoľvek nedostatky metodiky alebo techniky.

1.106. Poistovňa alebo zaistovňa pri dokumentovaní teórie, predpokladov a matematickej a empirickej základne metodiky použitej vo vnútornom modeli by podľa článku 125 ods. 3 smernice Solventnosť II mala zahrnúť, ak sú dostupné, aj významné kroky vývoja metodiky, ako aj všetkých ostatných metodík, o ktorých sa uvažovalo, ale nakoniec ich poisťovňa alebo zaistovňa nepoužila.

Usmernenie 45 – Okolnosti, za ktorých vnútorný model nefunguje účinne

1.107. Poistovňa alebo zaistovňa by mala začleniť do svojej dokumentácie celkový súhrn významných nedostatkov vnútorného modelu zhrnutý do jedného dokumentu, obsahujúci minimálne aspekty uvedené v článku 245 vykonávacích opatrení.

Usmernenie 46 – Vhodnosť dokumentácie pre adresátov

1.108. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zvážiť prípravu dokumentácie vnútorného modelu pozostávajúcej z viac než jednej úrovne dokumentácie pre vnútorný model, ktorá bude úmerná rôznemu použitiu a cieľovej skupine.

Usmernenie 47 – Používateľské príručky alebo opisy procesu

1.109. Poistovňa alebo zaistovňa by v rámci svojej dokumentácie vnútorného modelu mala zaviesť používateľské príručky alebo opisy procesu pre činnosť vnútorného modelu, ktoré by mali byť dostatočne podrobné, aby umožnili nezávislej informovanej tretej strane prevádzkovať a riadiť vnútorný model.

Usmernenie 48 – Dokumentovanie výstupov modelu

1.110. Poistovňa alebo zaistovňa by v rámci svojej dokumentácie vnútorného modelu mala zachovať výstupy modelu, ktoré sú podstatné na splnenie požiadaviek článku 120 smernice Solventnosť II.

Usmernenie 49 – Dokumentácia softvérovej platformy a platformy modelovania

1.111. Poistovňa alebo zaistovňa by vo svojej dokumentácii mala poskytnúť informácie o softvérovej platforme, platforme modelovania a hardvérových systémoch použitých vo vnútornom modeli.

1.112. Poistovňa alebo zaistovňa by pri používaní softvérovej platformy, platformy modelovania a hardvérových systémov mala v dokumentácii poskytnúť dostatočné informácie na posúdenie a odôvodnenie ich používania a umožniť orgánom dohľadu posúdiť ich vhodnosť.

Kapitola 11: Externé modely a údaje

Usmernenie 50 – Externé údaje

1.113. Poistovňa alebo zaistovňa by vzhľadom na povahu externých údajov mala byť schopná preukázať vhodnú úroveň pochopenia špecifik externých údajov použitých vo vnútornom modeli vrátane všetkých významných transformácií, úprav škálovania, sezónnosti a všetkých ostatných spracovaní v externých údajoch.

1.114. Konkrétne by poistovňa alebo zaistovňa mala minimálne:

- a) porozumieť atribútom a obmedzeniam alebo iným charakteristickým vlastnostiam externých údajov;
- b) vypracovať procesy na identifikáciu všetkých chýbajúcich externých údajov a iných obmedzení;
- c) pochopiť aproximácie a spracovanie v prípade chýbajúcich alebo nespoľahlivých externých údajov;
- d) vypracovať procesy na aktuálne uskutočňovanie kontrol súladu vrátane porovnaní s inými relevantnými zdrojmi v miere, v akej sú údaje rozumne dostupné.

Usmernenie 51 – Pochopenie externého modelu

1.115. Poistovňa alebo zaistovňa by mala vedieť preukázať, že všetky strany zapojené do používania externého modelu dostatočne dôkladne chápu časti externého modelu, ktoré sú pre ne relevantné, a to vrátane predpokladov a technických a prevádzkových aspektov.

1.116. Poistovňa alebo zaistovňa by mala venovať osobitnú pozornosť aspektom externého modelu, ktoré sú relevantnejšie pre jej rizikový profil.

Usmernenie 52 – Preskúmanie výberu externého modelu a externých údajov

1.117. Poistovňa alebo zaistovňa by mala pravidelne preskúmať odôvodnenie výberu konkrétneho externého modelu alebo súboru externých údajov.

- 1.118. Poistovňa alebo zaistovňa by sa mala uistiť, že sa príliš nespolieha na jedného poskytovateľa, a mala by zaviesť plány na zmiernenie dosahu zlyhaní poskytovateľa.
- 1.119. Poistovňa alebo zaistovňa by mala venovať pozornosť všetkým aktualizáciám externého modelu alebo údajov, ktoré jej umožňujú lepšie posúdiť riziká.

Usmernenie 53 – Integrácia externých modelov s rámcom vnútorného modelu

- 1.120. Poistovňa alebo zaistovňa by mala byť schopná preukázať vhodnosť prístupu začlenenia externého modelu do rámca vnútorného modelu, a to vrátane techník, údajov, parametrov a predpokladov zvolených poisťovňou alebo zaistovňou, ako aj výstupov externého modelu.

Usmernenie 54 – Validácia v kontexte externých modelov a údajov

- 1.121. Poistovňa alebo zaistovňa by mala vykonať vlastnú validáciu aspektov externého modelu, ktoré sú relevantné pre jej rizikový profil, a procesu začlenenia externého modelu a externých údajov do vlastných procesov a vnútorného modelu.
- 1.122. Poistovňa alebo zaistovňa by mala posúdiť vhodnosť výberu alebo nevýberu funkcionalít alebo možností dostupných pre externý model.
- 1.123. Poistovňa alebo zaistovňa by v rámci validácie mala zvážiť vhodné informácie, a najmä analýzu vykonanú predajcom alebo treťou stranou, a popritom by poisťovňa alebo zaistovňa mala zabezpečiť minimálne, aby:
- a) nebola ohrozená nezávislosť validácie;
 - b) boli v súlade s procesom validácie, ktorý stanovila poisťovňa alebo zaistovňa, a ktorý je jednoznačne určený v koncepcii validácie;
 - c) sa zohľadnila každá implicitná alebo explicitná zaujatosť v analýze vykonanej predajcom alebo treťou stranou.

Usmernenie 55 – Dokumentácia v kontexte externých modelov a údajov

- 1.124. Poistovňa alebo zaistovňa by mala zabezpečiť, aby dokumentácia externých modelov a údajov spĺňala normy dokumentácie.
- 1.125. Poistovňa alebo zaistovňa by mala vypracovať dokumentáciu aspoň o:
- a) aspektoch externého modelu a externých údajoch, ktoré sú relevantné pre jej rizikový profil;
 - b) integrácii externého modelu alebo externých údajov v rámci vlastných procesov a vnútorného modelu;
 - c) integrácii údajov, najmä vstupov, pre externý model alebo výstupov z externého modelu v rámci vlastných procesov a vnútorného modelu;
 - d) externých údajoch použitých vo vnútornom modeli a o ich zdrojoch a používaní.

1.126. Ak v rámci vlastnej dokumentácie poisťovňa alebo zaistovňa využije dokumentáciu pripravenú predajcami a poskytovateľmi služieb, poisťovňa alebo zaistovňa by mala zabezpečiť svoju schopnosť dodržať normy dokumentácie.

Usmernenie 56 – Zodpovednosť poisťovne alebo zaistovne v kontexte externých modelov a údajov

1.127. Poisťovňa alebo zaistovňa by mala dodržiavať zodpovednosť za plnenie svojich povinností súvisiacich s vnútorným modelom a za úlohy externého modelu alebo externých údajov vo vnútornom modeli, ako aj ďalších požiadaviek.

Usmernenie 57 – Úloha poskytovateľov služieb pri používaní externých modelov a údajov

1.128. Keď sa poisťovňa alebo zaistovňa rozhodne, že nebude externý model prevádzkovať priamo, mala by uzatvoriť zmluvu o zverení výkonu činností.

1.129. Podobne by poisťovňa alebo zaistovňa mala uzavrieť zmluvu o zverení výkonu činností, ak sa rozhodne poveriť poskytovateľa služieb výkonom niektorých úloh súvisiacich s externými údajmi.

1.130. Poisťovňa alebo zaistovňa by pri uzatváraní zmluvy o zverení výkonu činností mala dodržiavať požiadavky článku 49 smernice Solventnosť II a článku 274 vykonávacích opatrení.

Kapitola 12: Vnútorné modely pre skupiny – fungovanie kolégií

Usmernenie 58 – Posudzovanie rozsahu vnútorného modelu

1.131. Pri posudzovaní vhodnosti rozsahu vnútorného modelu by orgán dohľadu nad skupinou, ďalšie zapojené orgány dohľadu vymedzené v článku 343 ods. 2 vykonávacích opatrení a ostatné orgány dohľadu určené kolégiom v súlade s článkom 344 ods. 2 vykonávacích opatrení mali zväžiť aspoň:

- a) významnosť prepojených poisťovní alebo zaistovní v rámci skupiny vzhľadom na rizikový profil skupiny;
- b) rizikový profil prepojených poisťovní alebo zaistovní v rámci skupiny v porovnaní s celkovým rizikovým profilom skupiny;
- c) ak je to potrebné, plán na prechodné obdobie vypracovaný skupinou s cieľom neskôr rozšíriť rozsah modelu a časový rámeč rozšírenia;
- d) vhodnosť štandardného vzorca alebo iného vnútorného modelu, ktorý bol schválený alebo sa schvaľuje na výpočet kapitálovej požiadavky na solventnosť akejkoľvek prepojenej poisťovne alebo zaistovne patriacej do rozsahu vnútorného modelu;
- e) vhodnosť štandardného vzorca alebo iného vnútorného modelu, ktorý bol schválený alebo sa schvaľuje na výpočet kapitálovej požiadavky na

solventnosť akejkoľvek prepojenej poisťovne alebo zaistovne v rámci skupiny, ktorá však nepatrí do rozsahu vnútorného modelu pre skupinu.

1.132. Pri posudzovaní vhodnosti vylúčenia prepojených poisťovní alebo zaistovní v rámci skupiny z rozsahu vnútorného modelu by mal orgán dohľadu uvedený v predchádzajúcom odseku posúdiť, či by vylúčenie poisťovní alebo zaistovní mohlo viesť k:

- a) neprimeranej alokácii vlastných zdrojov na základe kapitálových požiadaviek na solventnosť jednotlivých poisťovní alebo zaistovní, a nie k ich prispievaniu k rizikovému profilu skupiny;
- b) nezrovnalostiam odvodeným z používania vnútorného modelu na výpočet kapitálovej požiadavky na solventnosť skupiny a k použitiu štandardného vzorca alebo iného vnútorného modelu, ktorý bol schválený alebo sa schvaľuje, akýmkoľvek prepojeným poisťovňami alebo zaistovňami v rámci skupiny na výpočet jej kapitálovej požiadavky na solventnosť;
- c) slabým stránkam riadenia rizík skupiny a prepojených poisťovní alebo zaistovní v rámci skupiny vyplývajúcim z obmedzeného rozsahu vnútorného modelu; alebo
- d) neprimeranej kapitálovej požiadavke na solventnosť skupiny v súvislosti s rizikovým profilom skupiny.

Usmernenie 59 – Pracovný plán vnútorného modelu na posúdenie a schvaľovací proces vnútorných modelov pre skupiny

1.133. Orgán dohľadu nad skupinou by na základe konzultácií s ďalšími zapojenými orgánmi dohľadu mal vypracovať pracovný plán vnútorného modelu a pravidlá komunikácie, ktoré majú tieto orgány počas procesu posudzovania a schvaľovania vnútorných modelov pre skupiny dodržiavať.

1.134. V prípade potreby by mal orgán dohľadu nad skupinou po konzultácii s ostatnými zapojenými orgánmi dohľadu aktualizovať pracovný plán vnútorného modelu.

1.135. V súvislosti s posúdením vnútorného modelu by mal orgán dohľadu nad skupinou zabezpečiť, aby pracovný plán vnútorného modelu obsahoval časový harmonogram, hlavné kroky a výstupy pre toto posudzovanie. V prípade vnútorného modelu skupiny podľa článku 231 smernice Solventnosť II by orgán dohľadu nad skupinou a ostatné príslušné orgány dohľadu mali zvážiť zahrnutie osobitných ustanovení do pracovného plánu vnútorného modelu. Orgán dohľadu nad skupinou by mal zabezpečiť, aby sa v pracovnom pláne vnútorného modelu minimálne:

- a) stanovilo, kedy a ako viesť konzultácie s ostatnými zapojenými orgánmi dohľadu uvedenými v článku 343 ods. 2 vykonávacích opatrení a kedy a ako ich zapojiť do posudzovania;

- b) stanovilo, kedy a ako umožniť ostatným orgánom dohľadu v kolégiu orgánov dohľadu uvedeným v článku 344 ods. 2 vykonávacích opatrení zúčastniť sa na posudzovaní;
- c) identifikovali priority posúdenia, pričom sa zohľadní rozsah interného modelu, špecifiká každej prepojenej poisťovne alebo zaistovne v rámci skupiny, rizikový profil skupiny a prepojených poisťovní alebo zaistovní v rámci skupiny a dostupné a relevantné informácie o vnútornom modeli.
- d) stanovilo, kedy a ako ohlasovať výsledky posudzovania, ktoré vykonávajú zapojené orgány dohľadu, iným zapojeným orgánom dohľadu.

1.136.V súvislosti s rozhodnutím o žiadosti o používaní vnútorného modelu skupiny podľa článku 231 smernice Solventnosť II by orgán dohľadu nad skupinou po porade s ďalšími príslušnými orgánmi dohľadu mal zabezpečiť, aby pracovný plán vnútorného modelu obsahoval časový harmonogram pre všetky kroky a výstupy na prípravu spoločného rozhodnutia, ako sa uvádza vo vykonávacích technických predpisoch EIOPA o postupe spoločného rozhodovania o vnútorných modeloch skupiny.

Usmernenie 60 – Obavy týkajúce sa procesu

1.137.Ak zapojený orgán dohľadu identifikuje podstatnú obavu týkajúcu sa schvaľovacieho procesu, hneď, ako je to možné, by mal oznámiť túto obavu orgánu dohľadu nad skupinou a ostatným zapojeným orgánom.

Usmernenie 61 – Spoločné preskúmania na mieste vykonávané počas posudzovania vnútorných modelov pre skupiny

1.138.Orgán dohľadu pre skupinu a ostatné zapojené orgány dohľadu by mali byť schopné požadovať a prediskutovať, kedy a ako zorganizovať spoločné preskúmania na mieste s cieľom overiť všetky informácie týkajúce sa posudzovania vnútorného modelu pre skupinu, aby sa tak zabezpečila efektívnosť tohto procesu.

1.139.Orgány dohľadu požadujúce spoločné preskúmanie na mieste by mali informovať orgán dohľadu nad skupinou a uviesť rozsah a účel tohto preskúmania, pričom zohľadnia ciele preskúmania v súvislosti s posudzovaním, ako je vymedzené zapojenými orgánmi dohľadu.

1.140.Orgán dohľadu nad skupinou by mal potom informovať ostatné zapojené orgány dohľadu, orgán EIOPA a v prípade potreby ďalších členov a účastníkov kolégia, ktorých sa spoločné preskúmanie na mieste týka, alebo ktorí by mohli mať záujem o účasť na spoločnom preskúmaní na mieste alebo o jeho výsledky.

1.141.Po identifikovaní orgánov dohľadu zúčastňujúcich sa na spoločnom preskúmaní na mieste by mali prediskutovať a odsúhlasiť konečný rozsah, účel, štruktúru a pridelenie úloh preskúmania na mieste, vrátane určenia, kto preskúmanie na mieste povedie.

- 1.142. Orgán dohľadu nad skupinou treba informovať o pokroku a zisteniach spoločného preskúmania na mieste.
- 1.143. Ak je orgánom dohľadu vedúcim preskúmanie na mieste iný orgán než orgán dohľadu nad skupinou, mal by poskytnúť orgánu dohľadu nad skupinou relevantnú dokumentáciu. Orgán dohľadu nad skupinou by mal sprístupniť relevantnú dokumentáciu zapojeným orgánom dohľadu, ostatným orgánom dohľadu zúčastňujúcim sa na spoločnom preskúmaní na mieste a orgánu EIOPA. Orgán dohľadu nad skupinou by mal poskytnúť ostatným členom a účastníkom kolégia zoznam prijatej relevantnej dokumentácie a na osobitnú žiadosť by im mal poskytnúť dokumenty.
- 1.144. Na základe správy s hlavnými zisteniami zo spoločného preskúmania na mieste by orgán dohľadu vedúci preskúmanie na mieste mal prediskutovať so zapojenými orgánmi dohľadu výsledok spoločného preskúmania na mieste a opatrenia, ktoré sa majú prijať.
- 1.145. Orgán dohľadu nad skupinou by mal oznámiť ostatným členom a účastníkom kolégia výsledok a opatrenia v rámci dohodnutého procesu komunikácie v kolégiu.

Usmernenie 62 – Výmena informácií o preskúmaniach vnútorných modelov pre skupiny

- 1.146. Zúčastnené orgány dohľadu by s hlavnými zisteniami z ich činností na diaľku a na mieste súvisiacich s vnútorným modelom mali zoznámiť orgán dohľadu nad skupinou a ostatné zapojené orgány dohľadu a mali by s nimi o týchto zisteniach diskutovať.
- 1.147. Zúčastnené orgány dohľadu by s prístupom, ktorý používajú pri preskúmaní prvkov vnútorného modelu, mali zoznámiť orgán dohľadu nad skupinou a ostatné zapojené orgány dohľadu.
- 1.148. Ak v dôsledku tejto výmeny informácií zapojené orgány dohľadu identifikujú závažné rozdiely v použitých prístupoch, mali by ich prediskutovať a dohodnúť sa na procese vývoja jednotných prístupov, ak toto zjednotenie považujú za vhodné.
- 1.149. Ak to považujú za vhodné, zapojené orgány dohľadu by mali zväziť vzájomné informovanie o nástrojoch a technikách, ktoré používajú na preskúmanie prvkov vnútorného modelu, s ostatnými zapojenými orgánmi dohľadu.

Usmernenie 63 – Zapojenie orgánov dohľadu tretích krajín počas posudzovania vnútorných modelov pre skupiny

- 1.150. Orgán dohľadu nad skupinou a ďalšie zapojené orgány dohľadu by mali rozhodnúť, či sú potrebné konzultácie s orgánmi dohľadu tretích krajín a s ktorými orgánmi dohľadu tretích krajín je potrebné konzultovať.
- 1.151. Pred oslovením orgánu dohľadu tretej krajiny by mal orgán dohľadu nad skupinou s pomocou zapojených iných orgánov dohľadu prijať primerané opatrenia na zabezpečenie rovnocennosti legislatívnych ustanovení o zachovaní

dôvernosti informácií z jurisdikcie sídla orgánu dohľadu tretej krajiny s požiadavkami na služobné tajomstvo vyplývajúcimi zo smernice Solventnosť II.

Usmernenie 64 – Posúdenie väčších zmien vnútorných modelov skupiny podľa článku 231 smernice Solventnosť II

1.152.V súvislosti s posúdením žiadosti o schválenie väčšej zmeny vnútorného modelu skupiny podľa článku 231 smernice Solventnosť II by orgán dohľadu nad skupinou a ostatné príslušné orgány dohľadu mali rozhodnúť, či posúdenie zmien na úrovni prepojenej poisťovne alebo zaistovne delegujú na relevantný príslušný orgán dohľadu.

Dodržiavanie a pravidiel oznamovania

1.153.Tento dokument obsahuje usmernenia vydané podľa článku 16 nariadenia o EIOPA. V súlade s článkom 16 ods. 3 nariadenia o EIOPA musia príslušné orgány a finančné inštitúcie vynaložiť všetko úsilie na dodržanie usmernení a odporúčaní.

1.154.Príslušné orgány, ktoré dodržia alebo majú v úmysle dodržiavať tieto usmernenia, by ich mali vhodným spôsobom začleniť do svojho regulačného rámca alebo do rámca dohľadu.

1.155.Príslušné orgány do dvoch mesiacov od vydania preložených znení potvrdia orgánu EIOPA, či dodržia alebo majú v úmysle dodržať tieto usmernenia, a uvedú dôvody v prípade ich nedodržania.

1.156.V prípade neposkytnutia odpovede do tohto termínu sa príslušné orgány budú považovať za orgány, ktoré nedodržia povinnosť informovať, a táto skutočnosť bude zverejnená.

Záverečné ustanovenie o preskúmaní

1.157.Tieto usmernenia preskúma orgán EIOPA.